

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ ວັນອາທິດທີ 20 ມິກຣາ 2019 (1-20-2019)

ເມື່ອຊີວິດສາມາດປ້ອງກັນຮັກສາໄດ້

ເມື່ອໃດທ່ານໄດ້ໃຊ້ເວລາຍາວນານເພື່ອຮັກສາສິ່ງທີ່ມີຄ່າອັນໃດອັນນຶ່ງ?

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຊີວິດເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າພວກເຮົາຄວນປ້ອງກັນແລະຮັກສາໄວ້.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ເປັນເວລານານກວ່າ 17 ປີຜ່ານມາແລ້ວຕັ້ງແຕ່ 9/11, ເຖິງແມ່ນວ່າເຫດການເຫຼົ່ານັ້ນເກີດຂຶ້ນນານພິມຄວນແລ້ວ ແຕ່ຍັງຈິດຈຳໄດ້ຢ່າງແມ່ນຍຳວ່າ, ເຫດການເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ເກີດຂຶ້ນ ໃນປີ 2001 ເກີດຢູ່ໃສ ເມື່ອໃດ ຊຶ່ງໃຜກໍໄດ້ຍິນ ແລະໄດ້ເຫັນ. ພວກເຮົາເບິ່ງຂ່າວ, ຕ່າງກໍສະດັງຕະລຶງ, ເມື່ອເຫັນພາບຂ່າວຍິນສອງລຳບິນພຸ່ງເຂົ້າໃສ່ສູນແລກປ່ຽນການຄ້າຂອງໂລກ(World Trade Center), ລຳນຶ່ງບິນພຸ່ງເຂົ້າໃສ່ Pentagone, ແລະອີກລຳນຶ່ງຕົກລົງໃສ່ເດີນໃນ ເພັນຊິລວາເນັງ. ຈຳນວນຜູ້ເສັງຊີວິດທັງໝົດເກືອບສາມພັນຄົນ. ມັນເປັນການຍາກທີ່ຈະເຂົ້າໃຈ, ເປັນເຫດຮ້າຍ ສຍອງຂວັນແລະສະເທືອນໃຈຄົນໃນອະເມຣິກາຢ່າງໃຫຍ່ຫຼວງ ໃນແຕ່ລະວັນ. ເດັກກ່ອນເກີດຖືກຂ້າຕາຍ ແຕ່ລະວັນຫຼາຍກວ່າສາມພັນຄົນໃນປະເທດຂອງເຮົາ. ນັບຕັ້ງແຕ່ Roe V. Wade ຖືກປະທານໃນປີ 1973 ເປັນຕົ້ນມາ, ມີເດັກນ້ອຍເສັງຊີວິດຫຼາຍກວ່າ 60 ລ້ານຄົນ ຊຶ່ງທຽບເທົ່າກັບ 20,000 ເທື່ອຂອງຈຳນວນເດັກນ້ອຍຕາຍຍ້ອນການໂຈມຕີ 9/11.

ວັທນະທັມອາດບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດມນຸດ, ແຕ່ ພຣະເຈົ້າເຫັນ. ເຖິງແມ່ນຈະເປັນເດັກທີ່ຍັງບໍ່ທັນເກີດມາ, ຜູ້ຊຶ່ງບໍ່ຖືກຍອມຮັບຍ້ອນສະພາບທາງກາຍແລະຄວາມຄວາມຄິດ, ຫຼື ຄົນຊະຣາຄົນໃດຄົນນຶ່ງທີ່ອ່ອນແຮງ, ພຣະເຈົ້າມອງເຫັນມະນຸດທີ່ພຣະອົງຮັກຢ່າງເລິກເຊິ່ງ ແລະຖືກສ້າງຂຶ້ນມາຕາມພຣະລັກສະນະຂອງພຣະອົງ. ພວກເຮົາຄວນເຂົ້າໃຈວ່າພຣະເຈົ້າໄດ້ວາງຄ່າຊີວິດສູງ ແລະພວກເຮົາສົມຄວນປ້ອງກັນ ແລະສງວນຊີວິດຂອງຂວັນທີ່ພຣະອົງປະທານໃຫ້. ສະຕຣີສອງຄົນທີ່ອຸທິດຊີວິດດ້ວຍຄວາມທຸກລຳບາກເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ, ພາຍລຸນມາ ພຣະເຈົ້າກໍໄດ້ອວຍພອນ.

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2 ແລະ 3)

ການສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ອີພຍົບ 1:16-17 :

¹⁶“ເມື່ອພວກເຈົ້າໄປເອົາລູກອອກໃຫ້ຍິງຊາວເຮັບເຮີ ຖ້າເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດມານັ້ນທາກເປັນຜູ້ຊາຍ ໃຫ້ພວກເຈົ້າຂ້າຖິ້ມ ຖ້າເປັນຜູ້ຍິງບໍ່ໃຫ້ຂ້າ.” ¹⁷ແຕ່ນາງຜະດຸງຄັນທັງສອງນັ້ນເປັນຜູ້ຍ່າເກາງພຣະເຈົ້າ ຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງກະສັດເອຍົບ ພວກນາງໄດ້ປ່ອຍໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍມີຊີວິດຢູ່.

ໜ້າເສົ້າໃຈ ການເຫັນພ້ອມຂອງຮັຖບານ ໃນການສັງຫານເດັກນ້ອຍ ແລະ ການທຳລາຍລ້າງເຜົ່າພັນ ຍັງປາກົດມີ ເປັນເລື່ອງທັມດາຢິ່ງກວ່າເຮົາຄິດອີກ. ການສັງຫານເດັກນ້ອຍແມ່ນການຂ້າເດັກນ້ອຍ, ການທຳລາຍລ້າງເຜົ່າພັນແມ່ນ ການຂ້າປະຊາກອນຈຳນວນຫຼາຍ ໂດຍອີງໃສ່ເຜົ່າພັນຂອງເຂົາ. ບາງຄົນເລືອກການທຳແທ້ງພຽງແຕ່ ຍ້ອນເພດ ທີ່ເຂົາບໍ່ ຢາກໄດ້. ການທຳແທ້ງຍ້ອນເລືອກເພດເປັນເລື່ອງທັມດາໃນເອເຊັງໃຕ້ແລະຕາເວັນອອກ. ໃນປະເທດເຊັ່ນ: ຈີນ, ອິນເດັງ, ແລະ ປາກີສຖານ, ເດັກຍິງຖືກຂ້າຫຼາຍກວ່າເດັກຊາຍ ຍ້ອນວ່າບັນທັດຖານດ້ານວັທນະທັມໃນປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນ ຍົກຄຸນຄ່າ ລູກຊາຍເໜືອລູກສາວ. ຕລອດສັດຕູດທິ 17 ແລະສືບຕໍ່ແຕ່ປັດສາດມາເຖິງປັດຈຸບັນ, ພວກເຮົາເຫັນຕົວຢ່າງການທຳ ລາຍລ້າງໃນອາເມເນັງ, ນາຊີເຢັງຣະມັນ, ກຳປູເຈັງ, ຣວັນດາ, ບອສເນັງ, ແລະດາເຟີ, ເປັນລາຍຊື່ພຽງສ່ວນໜ້ອຍເທົ່ານັ້ນ.

ການສັງຫານໂທດເປັນໝູ່ກໍບໍ່ແມ່ນສິ່ງໃໝ່ດອກ. ກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ບັງຄັບໃຊ້ແຜນທຳລາຍລ້າງຊາວອິສຣາເອນທີ່ ຕົກເປັນທາດໃນເອຍິບ. ພຣະອົງໄດ້ວາງແຜນການທຳລາຍໂດຍອີງໃສ່ເຊື້ອຊາດ ແລະເພດ. ມີແຕ່ເດັກຊາຍຊາວອິສຣາ ເອນເທົ່ານັ້ນທີ່ຖືກປະຫານ. ເຄື່ອງ ultrasound ຍັງບໍ່ມີໃນສມັຍນັ້ນ, ທາງດຽວທີ່ຈະຮູ້ວ່າເປັນເພດຊາຍກໍ "ສັງເກດຕອນ ຄອດເທົ່ານັ້ນ". ຜູ້ຂຽນພຣະຄຳພີບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ ນາງຜະດຸງຄັນໄດ້ໃຊ້ພິດຕິກັມທັງມໂທດນີ້ຢ່າງໃດ ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ບັນ ບັນທຶກວ່າ" ພວກເຂົາບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມທີ່ກະສັດເອຍິບສັ່ງ."

ສາເຫດທີ່ນາງຜະດຸງຄັນບໍ່ຟັງຄຳສັ່ງກໍ່ກ່າຍໆ: ເຂົາຍ້ານຢ່າພຣະເຈົ້າ. ຄຳສັ່ງຂອງຟາຣາໂອເປັນກົດໝາຍສູງສຸດເທິງ ແຜນດິນ, ແຕ່ພວກຜູ້ຍິງເຫຼົ່ານີ້ເລືອກເຊື້ອຟັງກົດບັນຍັດທີ່ສູງກວ່າ. ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້ວ່າຜູ້ຍິງພວກນີ້ເຂົ້າໃຈ ພຣະລັກສນະ ແລະບົດບາດຂອງພຣະເຈົ້າດີສ່ຳໃດ, ແຕ່ເຂົາກໍໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງໜ້ອຍເຂົາກໍເກາງກົວຕໍ່ຄວາມຖືກຫຼີຜິດ ແລະຍ້ານຕໍ່ ຜົນກັມຕາມສນອງຍ້ອນການບໍ່ເຊື່ອຟັງພຣະເຈົ້າ. ການບໍ່ເຊື່ອຟັງຟາຣາໂອໂທດສະຖານດຽວກໍຄືຄວາມຕາຍ; ແຕ່ພວກ ເຮົາໄດ້ເຫັນຍິງກ້າຫານສອງຄົນທີ່ເກາງກົວການລົງໂທດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫຼາຍກວ່າຍ້ານການລົງໂທດຂອງກະສັດຟາຣາໂອ.

ຟາຣາໂອບໍ່ຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ; ແທນທີ່ຈະຍ້ານກົວພຣະເຈົ້າ, ພຣະອົງກັບຍ້ານສິ່ງທີ່ພຣະອົງເຫັນ ນັ້ນກໍຄືຄວາມແຂງ ແຮງ ແລະຈຳນວນປະຊາກອນຊາວອິສຣາເອນ, ຈຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດການຢ່າງບ້າຄັ່ງ (ເບິ່ງ ອີພຍິບ 1:9-10). ຊາວເອຍິບ ຈະພົບກັບຜົນກັມຕາມມາໃນທີ່ສຸດ ຍ້ອນການບໍ່ກົວເກາງ ແລະການບໍ່ນັບຖືພຣະເຈົ້າຂອງຟາຣາໂອ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ພວກນາງຜະດຸງຄັນໄດ້ປະສົບກັບຜົນກຳໄລແລະພຣະພອນຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະອົງຈະອວຍພຣະພອນແກ່ຜູ້ທີ່ວາງໃຈ ແລະຍຳເກາງພຣະອົງ. ດັ່ງກະສັດໂຊໂລໂມນໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ: ¹⁰ "ຄວາມຍຳເກາງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເປັນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ບັນຍາ ແລະການຮູ້ຈັກອົງບໍລິສຸດກໍເປັນຄວາມເຂົ້າໃຈ ¹¹ ເນື່ອງຈາກເຮົາ ວັນຄືນຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມທະວີຄຸນ ແລະປີເດືອນ ແຫ່ງຊີວິດຂອງເຈົ້າຈະເພີ່ມພູນ ¹² ຖ້າເຈົ້າສລາດ ເຈົ້າກໍສລາດເພື່ອຕົນເອງ ຖ້າເຈົ້າເຍາະເຍີ້ຍ ເຈົ້າກໍຈະທຸກທົນແຕ່ຜູ້ ດຽວ" (ສຸພາສິດ 9:10-12).

ພຣະເຈົ້າຈະຈົດຈຳທຸກຄົນທີ່ບໍ່ເຫັນດີນຳຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມຕໍ່ເດັກໃນທ້ອງ, ຕໍ່ຄົນແກ່, ຕໍ່ຄົນອ່ອນແອ. ເມື່ອໃດເຮົາລູກ ຂຶ້ນຕໍ່ຕ້ານການຂົ່ມເຫັງຄົນອື່ນ, ພຣະອົງຊົງຢູ່ກັບເຮົາ. ເມື່ອເຮົາຍ້ານຢ່າພຣະເຈົ້າຫຼາຍກວ່າຍ້ານຢ່າມະນຸດ ແລະເຮັດໜ້າ ທີ່ປ້ອງກັນຊີວິດ, ການກະທຳຂອງເຮົາກໍຈະເປັນຜົນຕີຕໍ່ຄົນລຸ້ນຕໍ່ໄປ.

2. ອີພຍິບ 1:22-2:3:

²² ຕໍ່ມາ ກະສັດຟາຣາໂອ ຊົງຮັບສິ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງວ່າ, "ລູກຊາຍຊາວເຮັບເຮີທຸກຄົນທີ່ເກີດມາໃຫ້ເອົາໄປຖິ້ມໃນ ແມ່ນ້ຳນິນເສັງ ແຕ່ລູກຜູ້ຍິງທຸກຄົນໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່."

^{2:1} ຍັງມີຊາຍເຜົ່າເລວີຄົນໜຶ່ງໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງສາວເຜົ່າດຽວກັນ. ² ຕໍ່ມາຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືພາ ແລະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ ເມື່ອນາງເຫັນວ່າລູກທີ່ເກີດມານັ້ນມີຮູບຮ່າງກາກເຊື້ອລູກໄວ້ເຖິງສາມເດືອນ. ³ ເມື່ອນາງບໍ່ສາມາດຈະເຊື້ອໄວ້ຕໍ່ໄປໄດ້ ອີກ ນາງກໍເອົາໄມ້ມາເຮັດອູ່ ທາດ້ວຍຢາງ ມາໃສ່ລູກນ້ອຍນັ້ນ ແລ້ວນຳໄປໄວ້ເທິງນ້ຳບ່ອນທີ່ມີກໍຫຼ້າແຄມຕາຝັ່ງ.

ພວກເຮົາອາດຕ້ອງໄດ້ເສັງສລະທັງແຕ່ໃນການລຸກຂົ້ນສູ້ເພື່ອຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດປ້ອງກັນຕົວເອງໄດ້?

ອີພຍິບ 2 ໄດ້ແນະນຳຄູ່ສາມີພັລຍາ: ອັມຣາມ ແລະ ໂຢເກເບັດ (ເບິ່ງ 6:20). ເຊັ່ນດຽວກັບແມ່ຄົນອື່ນໆ, ແນ່ນອນ ໂຢເກເບັດກໍຮັກລູກຂອງນາງ ຕອນເຫັນໜ້າຄັ້ງແລກ, ນາງເຫັນວ່າລາວເປັນຄົນມີຮູບຮ່າງງາມ. "ນາງແລະອັມຣາມ ຮູ້ກົດ ໝາຍຂອງແຜ່ນດິນ, ແຕ່ຍ້ອນເຂົາເຈົ້າຢ້ານຢາພຣະເຈົ້າ, ເຂົາເຈົ້າກໍເຮັດທຸກສິ່ງເພື່ອປົກປ້ອງລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຕອນ ທີ່ລາວຍັງນ້ອຍຢູ່ ສ່ວນຫຼາຍລາວກໍນອນຫລັບ, ພໍແມ່ຂອງລາວໄດ້ "ເຊື່ອງລາວໄວ້ເປັນເວລາສາມເດືອນ".

ເດັກນ້ອຍຍັງບໍ່ພົ້ນເຂດອັນຕະລາຍເທື່ອ. ໂຢເກເບັດລະນຶກໄດ້ວ່າລູກຂອງລາວຈະໃຫງຂຶ້ນ, ສຽງຮ້ອງໄຫ້ຂອງລາວ ຈະດັງຂຶ້ນ; ຄົນອື່ນກໍຈະລ່ວງຮູ້ຄວາມລັບຂອງນາງ. ດັ່ງນັ້ນ "ນາງຈຶ່ງເອົາໄມ້ມາເຮັດອູ່ແລ້ວທາດ້ວຍຂີ້ຊີ້ແລະຢາງ" ເພື່ອ ກັນນ້ຳ. ໃຈຂອງນາງແທບແຕກສລາຍ, ນາງວາງລູກທີ່ແພງທີ່ສຸດລົງໃນອູ່ ແລະເອົາໄປວາງໄວ້ "ເທິງນ້ຳບ່ອນທີ່ມີປ່າອ້ ຕາມແຄມຝັ່ງແມ່ນ້ຳນິນ."

ຊາວອີສຣາເອນຍັງບໍ່ທັນມີປື້ມພຣະຄຳພີດັ່ງທີ່ເຮົາມີໃນທຸກວັນນີ້. ຄວາມຈິງແລ້ວ, ເດັກນ້ອຍທີ່ຊື່ວ່າໂມເຊເຕີບໂຕຂຶ້ນ ເພື່ອນຳເອົາພຣະຄຳພີທ້າທົວແລກໃຫ້ເຮົາຊື່ວ່າ: ພວດ ເປັນຈາບັນ (Pentateuch). ກ່ອນໜ້ານີ້, ປັດຄວາມເຊື່ອໄດ້ເລົ່າ ຕໍ່ກັນດ້ວຍປາກເປົ່າ. ແມ່ຂອງໂມເຊອາດໄດ້ຍິນເລື່ອງຂອງໂນອາໃນຄວາມຄິດ ນາງຈຶ່ງໄດ້ເຮັດກະຕ່າ ໃສ່ລູກຊາຍຂອງ ນາງ; ຄຳດຽວກັບພາສາເຮັບເຣີ ແປວ່າ ເຮີອ (Ark) ໃນພຣະຄຳພີບົດບັນທຶກກ່ຽວກັບນ້ຳຖ້ວມ. ຮູ້ວ່າ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຮັກສາ ໂນອາ; ດ້ວຍຄວາມເຊື່ອໃນເລື່ອງນີ້, ແມ່ຂອງໂມເຊຈຶ່ງໄດ້ອ້ອນວອນພຣະເຈົ້າໂຜດຊ່ອຍຮັກສາຊີວິດໂມເຊເອົາໄວ້.

ພວກເຮົາກໍຄວນເຮັດສຸດຄວາມສາມາດຂອງເຮົາ ເພື່ອປ້ອງກັນຊີວິດຄົນອື່ນ ດັ່ງດຽວກັນກັບພໍ່ແມ່ຂອງໂມເຊປ້ອງກັນ ຊີວິດລູກຂອງເຂົາເຈົ້າ. ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຮູ້ຈັກແຜນການຂອງພຣະເຈົ້າສຳລັບລູກຊາຍຂອງເຂົາເຈົ້າ ແຕ່ເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າເຂົາເຈົ້າໄດ້ ເຮັດໃນສິ່ງຖືກຕ້ອງ. ດັ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ໃຊ້ໂມເຊໃນທາງທີ່ບໍ່ໜ້າເຊື່ອ, ພຣະອົງມີແຜນການສຳລັບຊີວິດແຕ່ລະຄົນ. ສະນັ້ນ ພວກເຮົາຄວນເຮັດສິ່ງທີ່ເຮົາເຮັດໄດ້ ຈົນສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອປົກປ້ອງຄົນອື່ນ, ຈົ່ງລຸກຂຶ້ນ ເພື່ອຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດຍືນຊື່ນ ເພື່ອຕົວເຂົາເອງ.

ບາວກ້າວໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດກະທຳເພື່ອປົກປ້ອງຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງຕົນເອງ?

3. ອີພຍິບ 2:4-9 :

⁴ສ່ວນເອື້ອຍຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ໄປຍືນຊອມຢູ່ທ່າໄກ ເພາະຢາກຮູ້ວ່າຈະມີທັງເກີດຂຶ້ນກັບນ້ອງຂອງຕົນ. ⁵ຕໍ່ມາພຣະ ຣາຊທິດາຂອງກະສັດຟາຣາໂອ ໄດ້ສະເດັດໄປສົງນຳທີ່ແມ່ນ້ຳນິນ ແລ້ວໃນຂະນະທີ່ພວກສາວໃຊ້ຍ່າງໄປໃກ້ແມ່ນ້ຳ ພຣະ ນາງກໍຊົງໝູວເຫັນອູ່ຢູ່ກາງກໍທັງ ຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ສາວໃຊ້ໄປເອົາມາ. ⁶ເມື່ອສາວໃຊ້ນຳມາຖວາຍ ພຣະນາງກໍຊົງເປີດເບິ່ງ ຈຶ່ງຊົງເຫັນເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍນອນຢູ່ ເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນ ພຣະນາງຊົງເກີດຄວາມສົງສານ ແລະຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊາວເຮັບເຣີ". ⁷ຝ່າຍເອື້ອຍຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ ໄດ້ທູນພຣະຣາຊທິດາຂອງກະສັດຟາຣາໂອວ່າ " ພຣະ ນາງບໍ່ຢາກໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປຫາແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຣີມາລ້ຽງເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ແນ່ບໍ່?" ⁸ພຣະນາງກໍຊົງຕອບວ່າ, "ໄປແມ່" ຍິງສາວ ຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄປເອົາແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນມາ. ⁹ຝ່າຍພຣະຣາຊທິດາຂອງກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ຊົງຮັບສັ່ງແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ "ເຈົ້າ ຈຶ່ງເອົາເດັກຜູ້ນີ້ໄປລ້ຽງໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງເຈົ້າ. ຍິງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຮັບເອົາເດັກນ້ອຍຊຶ່ງເປັນລູກຂອງຕົນໄປລ້ຽງໄວ້.

ຕລອດປັດສາດ ພວກເຮົາໄດ້ເຫັນພຣະທັດຂອງພຣະເຈົ້າເຮັດການ. ພຣະຣາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອ ລົງອາບນ້ຳຖືກ ບ່ອນພໍດີ. ໂມເຊໄດ້ຮ້ອງໃຫ້ຕົງເວລາເພື່ອໃຫ້ພຣະນາງໄດ້ຍິນລາວບໍ່, ຫຼືວ່າ "ບັງເອີນພຣະນາງໄດ້ເຫັນອູ່ນ້ອຍນັ້ນ"? ຫົວ

ໃຈຂອງນາງເຕັ້ນ ແລະຕົກໃຈຢ່າງແຮງ ຂນະທີ່ນາງໄດ້ພົບເຫັນເດັກຊາຍ, ຖ້າວ່າພຣະນາງລະນຶກໄດ້ວ່າເດັກນັ້ນຢູ່ໃນຖານະລູກຊາຍຜູ້ນຶ່ງຂອງຊາວເຮັບເຮີ ພຣະບິດາຕ້ອງຂ້າລາວເປັນແນ່.

ມີຮຽມ ເຂົ້າໃຈທົ່ວອີກຂອງຍິງນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ໃຫ້ຄໍາແນະນໍາທີ່ສລາດ ແລະກ້າຫານວ່າ: "ພຣະນາງບໍ່ຢາກໃຫ້ຂ້ານ້ອຍໄປຫາແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຮີມາລ້ຽງເດັກນ້ອຍຜູ້ນີ້ແນ່ບໍ່?" ພຣະນາງກໍຊົງຕອບວ່າ, "ໄປແມ່", ຕໍ່ຈາກນັ້ນ ພຣະຣາຊທິດາຂອງຟາຣາໂອ ໄດ້ໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງປ້ອງກັນພັຍແກ່ ໂມເຊ ແລະຈັດຫາທຸກຢ່າງໃຫ້.

ພຣະເຈົ້າຊົງທໍາການ ເພື່ອໃຫ້ພຣະປະສົງຂອງພຣະອົງສໍາເຣັດເສັດສິ້ນ. ພຣະເຈົ້າຍັງຊົງກະທໍາການຢູ່ທຸກວັນນີ້ ແລະພຣະອົງຕ້ອງການທໍາງານຂອງພຣະອົງຜ່ານທາງເຮົາ! ບາງຄຣິສຕະຈັກໄດ້ປະກາດຫາຄອບຄົວຮັບລູກມາລ້ຽງ ຫຼືຫາທິນອຸປັຖມ ເພື່ອຊ່ອຍຄອບຄົວລ້ຽງລູກບຸນທັມ. ຄຽງຄູ່ກັບລູກບຸນທັມ(adoption) ພວກເຮົາຍັງສາມາດຄຸ້ມຄອງ ແລະຈັດຫາໃຫ້ຄົນແກ່, ຜູ້ຖືກຂົ່ມເຫັງ, ແລະ ຜູ້ທີ່ມີອາການຜິດປົກກະຕິທາງດ້ານຮ່າງກາຍແລະສມອງ, ຫຼື ຜູ້ຖືກໄລ່ອອກຈາກຄອບຄົວອີກດ້ວຍ. ພຣະທັມພຣະເຈົ້າຮຽກຮ້ອງເຮົາ ໃຫ້ດູແລເອົາໃຈໃສ່ ພວກແມ່ໝ້າຍ ແລະເດັກກໍາພ້າ ຜູ້ທີ່ຊ່ອຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້. *"27 ທັມມະທີ່ບໍ່ຮິສຸດ ແລະບໍ່ມີການຊົ່ວມົວໝອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າ ຜູ້ຊົງເປັນພຣະບິດາ ກໍມີດັ່ງນີ້ ຄືການຍ້ຽມຢາມລູກກໍາພ້າ ແລະຍິງໝ້າຍທີ່ມີຄວາມທຸກຮ້ອນ ແລະ ການຮັກສາຕົວໃຫ້ພົ້ນຈາກການດ່າງພ້ອຍຂອງໂລກ"* (ຢາໂກໂບ 1:27).

ບາດກ້າວໃດແດ່ທີ່ພວກເຮົາສາມາດຈັດຫາໃຫ້ຜູ້ທີ່ພວກເຮົາປົກປ້ອງນັ້ນ?

ນໍາໃຊ້ໃນຊີວິດ

ພວກເຮົາຄວນເຮັດສຸດຄວາມສາມາດເພື່ອນັບຖືຊີວິດມະນຸດໂດຍການປ້ອງກັນ ແລະການຈັດຫາໃຫ້ຜູ້ອື່ນ. ທ່ານຈະເຮັດຈັ່ງໃດໃນອາທິດນີ້?

- **ຈົ່ງອະທິຖານ.** ຈົ່ງອະທິຖານແຕ່ລະວັນເພື່ອເດັກທີ່ບໍ່ທັນເກີດຈໍານວນຫຼາຍພັນຄົນ ຜູ້ຊຶ່ງຢູ່ໃນການສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດດຽວນີ້. ຈົ່ງອະທິຖານເພື່ອຜູ້ຍິງ ແລະຄອບຄົວທີ່ຖືກກົດດັນດ້ວຍການທໍາແທ້ງ. ອະທິຖານເພື່ອນັກການເມືອງ ແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ໃຫ້ອອກກົດໝາຍ ແລະບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ.
- **ຈົ່ງຄົ້ນຫາ.** ຈົ່ງຊອກຫາອົງການຮັບໃຊ້ໃດນຶ່ງໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານທີ່ຊ່ວຍຊູຊີວິດ ແລະໃຫ້ຄວາມຫວັງແກ່ຜູ້ທີ່ຮູ້ສຶກວ່າຊ່ອຍຕົວເອງບໍ່ໄດ້.
- **ຈົ່ງເຂົ້າຮ່ວມ.** ຈົ່ງຊອກຫາຄົນອື່ນໃນຊຸມຊົນຂອງທ່ານ ເດັກບໍ່ທັນເກີດມາ, ຄົນຊະຣາ, ຫຼືຄົນທີ່ຮ່າງກາຍ ຫຼືສມອງພິການ, ແລະເຮັດການເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າພວກເຂົາບໍ່ຖືກປ່ອຍປະລະເລີຍ ຫຼືໄຮ້ຄໍາໃນສັງຄົມ. ຊ່ອຍພວກເຂົາໃຫ້ພົບກັບຈຸດປະສົງ ແລະມີຄໍາໃນພຣະຄຣິດ.

ຕົວເລກທາງຊີວິດອ້ອມຮອບເຮົາ ຖືກລົດຄຸນຄ່າລົງເລື້ອຍໆ ຄ້າຍກັບວ່າ ວັດແທກບໍ່ໄດ້ ແລະສິ່ງທ້າທາຍທີ່ເຮົາປະເຊີນຢູ່ ບາງເທື່ອຄ້າຍກັບວ່າຈະເອົາຂຸນະມັນບໍ່ໄດ້. ເຖິງຢ່າງໃດກໍຕາມ ແຕ່ລະຄັ້ງ ຖ້າຜູ້ເຊື່ອແຕ່ລະຄົນຍິ່ນມີເຂົ້າຊ່ອຍ ແຕ່ລະຄຣິສຕະຈັກຍິ່ນມີເຂົ້າຊ່ອຍ ພວກເຮົາກໍສາມາດເຮັດໃຫ້ເກີດຄວາມແຕກຕ່າງໄດ້.

ອຸປັຖມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສັມພັນ www.lsb.org ໂດຍ PSI